

sig gejstlige eller verdslige, i saa Fald skulle foretrækkes, for at man kan tage friest mulig Hensyn til vedkommendes Kendskab til de paagældende Forhold og personlige Tilbøjelighed til at deltage i dette Arbejde.

Den i § 6 omtalte Fordeling mellem Kommunens Erhververe, den saakaldte Repartition, finder nu Sted efter følgende Regler, der paatænkes ændrede:

Naar Aarets Udgifter ere dækkede og et vist Beløb, svarende til 33 Øre for hver indfødt i Forstanderskabsdistriktet, er henlagt som Reservebeholdning, fordeles det mulige Restoverskud i lige store Parter mellem de indfødte Sælfangere, som ikke leve af fast Løn i offentlig Tjeneste og ikke i Aarets Løb enten selv eller gennem deres Husfæller have modtaget Fattighjælp, dels svarende til det Antal Mennesker, de have ydet Livsophold, dels svarende til deres udviste Duelighed som Fangere.

Vedkommende Repartitionsberettigede faar 1 Part for hver Person, han har været Forsørger for, medens der efter hans Dygtighed tillægges ham 3, 2 eller 1 Part som Sælfanger. Den, der ejer Konebaad, faar desuden 4 Parter, Slædeejere 2 Parter.

Er det til Reparering bestemte Beløb rigeligt, kan der, forinden Repartitionen udregnes, forlods udgives enkelte Beløb som Opmuntring til begyndende Kajakfangere, eller som Udmærkelse til duelige Erhververe, særlig til Anskaffelse af Rifler eller til Forbedring af Husene.

ad §§ 8—11.

Naar der er foreslaaet aabnet Adgang til at oprette flere Landsraad indenfor den enkelte Landsdel, skyldes dette Hensynet til de vanskelige Kommunikationsforhold, der mulig i alt Fald foreløbig vil besværliggøre at samle særlig Sydgrønlands Landsraadsmedlemmer i et enkelt Landsraad. Det er imidlertid Hensigten, saa vidt eller saa snart det lader sig gennemføre, kun at have et Landsraad for hver Landsdel.

Da Forholdene i de to Landsdele, Sydgrønland og Nordgrønland, i flere Henseender er forskellige, har man foreslaaet som ubetinget Regel, at der oprettes særskilt Landsraad for hver Landsdel, men har dog tillagt Indenrigsministeren en Bemyndigelse til at sammenkalde Landsraadene til et Fællesmøde, hvilken Bemyndigelse kun tænkes benyttet i ganske særlige Tilfælde.

ad §§ 12—16.

Bortset fra den tidligere omtalte Forandring af Kolonikasser til Kommunekasser, har man ikke ændret de nuværende offentlige grønlandske Kasser, ligesom man har bibeholdt den nugældende Form for Kassernes Indtægter, nemlig gennem en aarlig Afgift, der udredes af den kgl. grønlandske Handel, og som retter sig efter Mængden af de i hver Kommune i vedkommende Finansaar indhandlede monopoliserede, til Hjemsending bestemte grønlandske Produkter, saaledes at Afgiften som hidtil fastsættes til en Femtedel af disse Produkters Værdi efter Indhandlingstaksten. — Afgiften foreslaaes her fordelt mellem de enkelte grønlandske Kasser efter det hidtil fulgte Princip.

Da alle til det grønlandske Samfund hørende Personer skulle høre ind under de grønlandske Kommuneraad, og da de i fast Tjeneste ansatte som Regel ikke ere Erhververe og derfor ikke bidrage noget til Kassernes Indtægter, har man anset det for naturligt, at disse fast ansatte fremtidig svarede en vis Afgift af deres samlede Pengelønning til Fordel for de grønlandske Kasser, hvilken Afgift, der er sat til 2 pCt. for hver enkelt Person, man dog har foreslaaet udredet af Statskassen gennem vedkommende Institution (Administrationen, Handelen eller Kirke- og Skolevæsenet).

ad §§ 17—21.

Med Hensyn til Retsplejen i Grønland har man, i Lighed med det i de foreløbige Bestemmelser af 31. Januar 1872 derom fastsatte, ladet Kommuneraadene overtage den Forstanderskaberne nu tillagte Berettigelse til at afgøre alle borgerlige Retsretter samt Spørgsmaal om Arv og Skifte mellem de indfødte indbyrdes.

Hvad angaar Strafferetsplejen har man derimod næret Betænkelighed ved helt at overlade denne til Kommuneraadene og har derfor kun overladt disse Domsmyndigheden i Sager angaaende Forseelser, saasom de indfødtes Overtrædelse af givne Vedtægter og lignende, medens derimod Sager angaaende Forbrydelser ville være at behandle og paakende af en blandet Dønstol, der under Forsæde af Inspektøren eller en af denne for hans mulige Førfald fast beskikket Stedfortræder dannes af de i vedkommende Distrikt værende Kommuneraadsformænd samt af nogle af Indenrigsministeren dertil beskikkede, i Distrik-